

demeravit eos in septem millia librarum, quos denarios solverunt Paduani pro Magnatibus d. Domino Laurengo, qui postea Potestariam suam usque ad finem rexit cum magno vigore.

Succellit huic Pontius (*) Amatus de Cremona, frater predicti Guilielmi Amati. Hic similiter rexit Civitatem consilio popularium, & Communis fidei, non bene tractando partem Dominorum de Romano.

Succellit huic iterum frater eius Dominus Guilielmus Amatus, qui & ipse, eodem modo male tractando partem Dominorum de Romano, Civitatem rexit.

Huic succedit Dominus Otto de Mandello, civis Mediolanensis, qui & ipse modum tenens predictum, minus bene tractabat partem suprascriptorum Dominorum. Sub Potestaria istius, cum esset Potestas Veronae Dominus Guifredus de Piroano, per Monticulos, & amicos suos captus, & de Potestaria remotus est, cui succellit Dominus Leo de Carcere. Et tunc Dominus Eccelinus erat in Civitate Veronae, scilicet cum fuit captus Potestas, & positus Dominus Leo: nec voluit in illo facto, sicut poterat, capere partem. Habebat enim jam Comitem exosum, ob id, quod, cum Brixienfes venturi erant Vicentiam pro succursu faciendo Domino Laurengo, ipse cum fratre suo Domino Alberico totis viribus operam dederat, rogitando ipsum Comitem de Sancto Bonifacio, ne pateretur ipsos Brixienfes facere transitum super suum, quod eisdem facere denegavit. Et ideo de ipso multum non curaverat; ipsum tamen offendere nolebat. Unde ipso Comite in Civitate relicto, cum repatriaret, invenit insidiatores sibi ordinatos in partibus Comitis, qui in ipsum volebant insultum facere. Unde volens evitare periculum, & cognito, quod de hoc fuerat Comes culpabilis, reversus est ad Civitatem Veronae festinanter. Quod cum in rumore fuisset deductum, Monticuli, & pars illorum arma capientes, ceperunt Comitem predictum, & plures alios, qui culpabiles dicebantur de prodicione predicta. Ipse autem Leo Comitem captum infugavit, propter quod Commune Veronae ipsum de Potestaria removit, & electus est tunc Dominus Eccelinus Potestas Veronae.

Cum quanto autem vigore regat Civitatem Veronae, & quantum ab omnibus ibi commorantibus commendetur, & diligatur, nullus ignorat: nec possent illius laudes a quoquam breviter nuntiari. Fugit tunc Comes, & sua pars, & guerram maximam faciunt cum Domino Eccelino, & sua parte.

Interim mutatur Otto de Mandello, cui succedit in Potestatem Vicentiae Dominus Albrighetus de Faventia, qui cum ipse foret Dominorum de Romano, & Domini Salinguerrae de Ferraria specialis inimicus, Dominos de Romano, & partem suam penitus vilipendendo, pessime tractabat eosdem. Et, ut posset manere securus, omnes turres, & munitiones partis illorum de Romano per Cives Paduanos custodiri faciebat.

Dominus autem Albericus videns se, & amicos suos sic male tractari, fremens spiritu, tamquam miles fortissimus, & audacissimus, & discretus, cogitare cepit, quomodo istum Albrighetum posset de Potestaria repel-

lere. Et habito cum fratre suo Domino Eccelino tractatu, & cum paucis amicis suis secreto, statuit pugnare cum ipso Potestate, & munitiones amicorum suorum auferre Paduanis, qui eas custodiebant. Ad die certa statuta Dominus Eccelinus cum quantitate militum, & peditum in succursum Domini Alberici, & amicorum suorum venire promisit. Sicque factum est, quod die una tempestive Dominus Artusius de Vivario insultum fecit in custodes, qui erant supra turrem suam, ipsosque devicit, & turrem suam statim recuperavit. Dominus autem Albericus cum garnimento magno cucurrit. Comes Ugutio, & Ugutio Pili erant cum eodem Domino Alberico. Pugna, & proelia committuntur per Civitatem. Paduani venerunt in succursum Potestatis. Dominus autem Eccelinus venit recto tramite per stratam Veronae cum militibus, & peditibus Veronensibus, & violenter per Portam Novam Civitatis intravit. Et commisso bello cum Paduanis, & Potestate devicti sunt Paduani, & ipsorum multi fuerunt capti: quos postea Domini de Romano dimiserunt; spolia tamen perdiderunt. Capta est Potestas, & licentia recessit.

Factus est tunc Dominus Albericus Potestas Vicentiae, & Dominus Eccelinus cum suis, & pleno triumpho revertitur ad Civitatem Veronae. Nunc habet Dominus Albericus Vicentiam, & Dominus Eccelinus Veronam.

Multi autem exeunt de Civitate Vicentiae, & Episcopus Vicentinus cum illis, & morantur in Brendolis guerrizando cum Civitate; & Valerianus de Braganis cum illis guerram facit Civitati. Dominus autem Albericus primo Castrum Granchonae destruxit, postea Castrum Domini Valeriani etiam fortissimum iuxta Villam Maxonis diu obsedit, & illud destruxit. Civitatem autem, & illos, qui sibi obediunt, sic laudabiliter regit, atque gubernat, quod usque in hodiernum diem ab omnibus merito commendatur. Et Civitatem rexit per viginti novem menses.

Sub istius Potestaria Dominus (52) cepit Castrum Fontis, & filium quondam Domini Gerardi de Campo Sancti Petri. Paduani autem, & Tarvisini de hoc indignati, moverunt exercitum cum Carrocis contra illos Dominos de Romano, & venerunt contra Baxianum, comburendo Villam, & incidendo vineas. Dominus autem Albericus cum Vicentinis se defendere conabatur. Interim venit Dominus Eccelinus, pater istorum Dominorum Eccelini, & Alberici, & plurimum lagrimando Dominum Eccelinum filium suum rogavit, quatenus Castrum redderet memoratum, & filium Domini Gerardi de Campo Sancti Petri. Quod quamvis sibi durissimum, atque gravissimum videretur, tamen annuit paternis precibus. & omnia ipsius arbitrio restituit Paduanis, & Tarvisinis. Sicque reversi sunt exercitus omnes, maximo tamen damno dato Domino Alberico, & hominibus de Baxiano.

Dominus autem Eccelinus Veronam rediens, volens parcere laboribus, & expensis ipsorum, de voluntate etiam amicorum suorum, ad preces Lombardorum, passus est alium ibi poni in Rectorem, & Potestatem, scilicet Comitem Bonifacium de Radaltesco. Et sic, pace firma-

(*) Aliis Pontius.
Tom. VIII.

(52) Lege Dominus Eccelinus.